

meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i følgende tidsrum:

- 1) Dom til ambulans behandling med mulighed for hospitalsindlæggelse, jf. straffelovens §§ 68 og 69, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 2 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog mindst 3 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen, jf. stk. 5.
- 2) Dom til behandling i hospital, jf. straffelovens §§ 68 og 69, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 4 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog mindst 6 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen, jf. stk. 5.
- 3) Dom til anbringelse i hospital, jf. straffelovens §§ 68 og 69, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 6 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog mindst 8 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen, jf. stk. 5.
- 4) Dom til forvaring, jf. straffelovens § 68, jf. § 70, og § 70, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 15 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, jf. stk. 5.

Stk. 5. Ved efterfølgende ændringer af en af de i stk. 4 nævnte retsfølger beregnes udstrækningen af tidsrummet ud fra den sidst idømte retsfølge.

Stk. 6. Er udlændingen flere gange idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for lovovertrædelser, der ville have medført straf af denne karakter, beregnes de i stk. 1, 2 og 4 nævnte tidsrum ud fra den sidst idømte retsfølge, medmindre tidsrummet herved bliver kortere end det tidsrum, der efter stk. 1, 2 eller 4 er gældende for udlændingen efter en tidligere idømt retsfølge.«»

[Karenstid for lovovertrædelser]

Til § 8

5) I *stk. 3* ændres »Udlændingelovens § 11 som affattet ved denne lovs § 1, nr. 6« til: Ud-

lændingelovens §§ 11 og 11 a som affattet henholdsvis indsat ved denne lovs § 1, nr. 6 og 01«.

[Konsekvensrettelse]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Ændringsforslaget indebærer, at den nugældende mulighed for at opnå de facto-status, bevares, idet Socialdemokratiet ikke kan støtte indførelsen af en ny type beskyttelsesstatus i udlændingeloven.

I FN's Flygtningekonvention står nævnt en lang række grunde til, at man kan opnå flygtningestatus som følge af individuel forfølgelse. Det kan f.eks. være tro eller race. Det har dog vist sig, at konventionen ikke er udtømmende for alle, der er individuelt forfulgte. Derfor indførtes i 1983 de facto-begrebet i den danske udlændingelov, som dækker over årsager, der svarer til dem, der er nævnt i Flygtningekonventionen, og som medfører individuel forfølgelse.

Ændringen i dansk udlændingelov af »de facto-begrebet« til det mere udefinerbare »beskyttelsesstatusbegreb« sker med henblik på, at Danmark kun skal yde beskyttelse i de tilfælde, hvor Danmark er internationalt forpligtet hertil.

En sådan ændring vil dog i bedste fald kun betyde en uændret status for tildeling af asyl til flygtninge i Danmark – i værste fald udgør den ændrede status en risiko for, at man i fremtiden udviser mennesker, der vil blive forfulgt i deres hjemland.

Til nr. 2

Ændringsforslaget medfører, at tidsubegrænset opholdstilladelse fortsat kan meddeles efter 3 år og ikke først efter 7 år, som regeringen foreslår.

Socialdemokratiet finder ikke, at det er rimeligt at øge længden af den midlertidige opholdstilladelse fra 3 til 7 år, som det gennemføres med lovforslaget.

Flygtninge har typisk opholdt sig i ca. 4 år i Danmark, før de får permanent opholdstilladelse i dag. Det skyldes, at der ofte går mellem ½ og 1 ½ år, før de får tilkendt flygtningestatus og dermed midlertidig opholdstilladelse. For Socialdemokratiet at se er en længere periode med usikkerhed for den enkelte flygtning meget proble-